

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra filozofie

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Práce: diplomová
Posudek: vedoucího
Práci hodnotil: Kryštof Boháček, Ph.D.
Práci předložil: Timothy Terna Asongu
Název práce:

Taking The Records Of History With It's Historical Lessons: A Greek Example For The Czech Culture

1. CÍL PRÁCE (uved'te, do jaké míry byl naplněn):

Cílem práce diplomanta Timothyho Asongu je porovnat klíčové momenty řeckých dějin s dějinami českými, zejména s důrazem na schopnost poučit se z minulých katastrof i nezdarů a zachovat si identitu i autenticitu národní kultury. Tuto autenticitu Asongu vnímá zejména jako udržování dynamického kontaktu s křesťanskými zdroji. Tento cíl se podařilo naplnit jen v malé míře – v takto širokém pojetí, které diplomant navzdory doporučením nezúžil, to ani jinak není možné.

Jakýmsi druhým, vnitřním cílem, jenž autor formuluje v úvodní části, v sekci „Motivace“, je popsat zkušenost katolického kněze, původem i vzděláním vycházejícího z nigerijské domoviny, jenž se ocitá v „nejateističtější zemi Evropy“ a pokouší se pochopit nepochopitelný rozdíl mezi všudypřítomnými architektonickými poukazy k hluboce religiozní minulosti a všeobecný nezájem současníků o duchovní či alespoň metafyzické otázky. Tato zpráva o spiritualitě dnešních (především západních) Čech, má v sobě nezpochybnitelnou míru naléhavosti a rozměr osobní, autentické výpovědi. Tento „motivační“ cíl se diplomantovi přes všechny nedostatky naplnit podařilo.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Práce má celkem šest částí, odhlédneme-li od úvodu a závěru, pak první část teoreticky formuluje v diskusi s T.G. Masarykem výchozí tezi o postupném umírání kultury, odříznuté od původní spirituality. Na rozdíl od Masaryka zdůrazňuje Asongu na spiritualitě především její mystický rozměr. Humanismus bez tvarosloví konkrétní křesťanské denominace je pro pisatele již dekadentním projevem zániku.

Druhá část je věnována řeckým dějinám od starověkého Marathónu po úspěšný osvobozenecský boj s Tureckem. Oproti původním představám vedoucího práce se diplomant zaměřil zejména na období 18. a 19. století, resp. na patristické prolínání řeckých kulturních i myšlenkových tradic s křesťanstvím. Třetí část je výběrovým přehledem českým dějin ve vztahu k problémům s častými intervencemi vnějších sil i s jejich ingerencemi do národní spirituality.

Čtvrtá část je věnována popisu reliktních folklórně-náboženských oslav, přetrvávajících v současné české společnosti. Autor se snaží tyto zvyky zařadit do jednotného theologického rámce. Pátá část je pak věnována vlastnímu srovnání mezi řeckým a českým přístupem k vlastní minulosti a minulým selháním. Důležitou roli zde v řecké tradici hraje filosofie, jejíž systémovou funkci by podle diplomanta mohlo v českém prostředí hrát umění.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Jazyková úroveň je všelijaká, to je ovšem v nějaké míře omluvitelné vzhledem k tomu, že angličtina není rodným jazykem diplomanta a že se musel v případě autorů „české otázky“ také vyrovnávat s češtinou. Odkazy jsou vcelku přijatelné, přehlednost členění textu vyhovující. Bibliografie je ovšem nepřehledná a není patrné, podle jakého klíče byla řazena.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Práce má velkou řadu nedostatků, jak formálních, tak především metodologických. Zde je ovšem třeba ve prospěch autora poznamenat dvě důležité skutečnosti. Za prvé byl Asongu z předchozího, theologického studia připraven spíše na jiný typ práce a přišel vybaven poněkud jinou metodologií. To je samo o sobě dosti problematické v magisterském studiu, které u studentů v zásadě očekává standardní výcvik v metodologii humanitních disciplín. První rok studia, kdy měl Asongu dohánět nedostatky, byl ovšem vyplněn pandemií covid 19 se všemi negativními vlivy. Za druhé je třeba přiznat, že současný stav práce je výrazným posunem k lepšímu proti prvním verzím, které jsem s pisatelem konsultoval.

Práci je tedy nejspíše třeba brát jako svébytnou, autentickou výpověď a upřímně míněnou snahu zhodit se kněžské povinnosti pomoci svému okolí v situaci spirituální krize.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

Můžete, prosím, stručně shrnout argumentaci ze závěru třetí kapitoly (The crux of the Czech cultural problem and history, 3.2.2 Evaluation and conclusion)?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

Práce je na hraně přijatelnosti podle běžných standardů kfi FF ZČU. Na druhou stranu jde o angažovaný a v jistém smyslu lidsky sympatický text. Vzhledem k výše zmíněným zcela neoddiskutovatelným překážkám navrhuji práci k obhajobě a ponechávám na komisi definitivní rozhodnutí, zda hodnotit dobře či nevyhověl.

V případě přesvědčivé obhajoby bych se klonil k hodnocení DOBŘE.

Datum: 17.5.2020

Podpis: Kryštof Boháček, Ph.D.